

Stockholms Posten.

Torsdagen d. 9 Januarii 1783.

Sversättning.

Utur Engelska Spectator.

Chremylus, en gammal ärlig man, men ganska fattig, blef betagen af längtan at lämna någon egendom at sin son, och rådfrågade derfore Apollinis Orakel här om. Oraklet ber honom följa den första man, han skulle se wid utgången från Templet. Den person han träffade war til utseende en åldrig, ömugg och blind man; men under det han följde honom från ställe til ställe, uppade Gubben omsider för honom, at han war rikedomens-Guden Plutus, och at han då nys kommit från en uflings hus. Plutus berättade honom vidare, at då han ännu war en gäffe, hade han plågat yttra sig, at så snart han upnådde stadgad ålder, ämnade han tildela ingen annan rikedom, än endast dygdiga och rättwisä människor, hwarefter Jupiter, i afsende å de skadeliga fölgher en sådan föreläts skulle med sig föra, tog bort hans syn och lät honom leta sig fram i werlden uti det elända tillstånd, hwar Chremylus nu såg honom.

Med mycken indda fick Chremylus honom öfvertalad at gå in uti sit hus, där han mötte en gammal Gumma i slarwiga paltor, hwilken många år hade warit hans gäff, och hvars namn war Fattigdom. Då Gumman wägrade at gå ut så fort som han wille, hotade han at drifwa henne ej allenast ur sit hus, utan och utur hela Grefseland, om hon vidare wågade säga et ord om den saken. Fattigdomen förklarade i anledning här af sin sak ganska märkelsen, och föreställde sin gamla wård, at om hon blefve förwit Landet, skulle all deras handel, fria konster och wettenskap med henne fördrifwas; och at, om hwar och en wore rik, kunde aldrig någon wänta sig at blifwa försedd med all den pragt, granlåt och lifwets beqwämlichkeiten, som gdra rikedomar begärliga. Hon föreställde honom derjämte de särskildte fördelar, hon tildelar sine medhållare, i afsende å deras kropps skapnad, deras hälsa och deras drift; i det hon förwarar dem från Podager, wattuöt, omwighet och omärtelighet. Men hon måtte hafwa sagt hwad hon wille til sit förwar, så blef hon ändock til slut bortförd. Hon war icke wäl borta, innan Chremylus tänkte på utwågar, huru han kunde återställa Plutus sin syn; och uti detta ändamål ledsagade han honom til Asculapii Tempel, ryktbart för curer och underwerk af sådan egenkap. Härigenom återwann och Guden sin syn, och begynte at gdra rätt bruk deraf, i det han riktade hwar och en, som war utmärkt för wördnad emot Gudarne och rättwisä emot människor, och i det han tillika tog bort sina häfwor från de ogudaktiga och oförrenta.

Detta förorsakade åtskilliga lösliga handlinger, til des ändteligen Mercurius nedkom med stora klagomål från Gudarne deröfwer, at de icke sättn något enda offer alt sedan de dygdige människorna blifwit rika; hwilket blef bekräftadt af en Jupiters Prest, som trädde fram, med föreställning, at han, sedan den sista förändringen, wore bragt til tiggarekastafen, och kunde mdjelen icke lesa af sin lykla. Chremylus, hwilken i början af detta spel war gudfruktig i sin fattigdom, slöt det med et förslag, som behagade alla de fromma själar, hwilka nu mera blifwit rika så wäl som han sjelf, nämligen at de skulle föra Plutus uti en högtidelig procession til Templet, och sätta honom där i Jupiters ställe.

Om Thsuwaschernes Religion. *)

Deras allmänna Gud kallas Thore, och hans hustru Thor Amisch eller Gudamor. Bland Undergudar, hwilka äro Thores barn och anförwandter, anses en wid namn Keremet för den förnämste. De hafwa äfwen en Gudomlighet af elak natur som kallas Schaitan (Satan), som

*) Et Ryskt folkslag.

Kal bo i watten. I sina böner til Thore anhölla de at han wille wara så nådig och tygla Schaitan. Om olta tilltano efter doden gdra de sig det begrep: at bekedeligt och godt folk blifwa försatte uti Tilfredsställelsens Land, i hwilket de återfå sin boskap och egendom uti bättre tillstånd, än det hwaruti de lemnat alt sådant; deremot komma de onda, efter dden, uti et kallt och ofruktbart Land, hwarest de wandra omkring lifsom benrangel. Deras längsta bön är således: "Gud förba me dig! Gud öfwergif mig icke! Gif mig många söner och ddottrar! Gif mig många sådeskyllar och förrådskamrar! Gud gif mig bröd, hening, dricka, sundhet, hwila! Gud upfulle mit stall med hästar, orar, för, får och getter! Gud wälsigne mit hus så, at jag kan herbergera, wärma och spisa resande! Gud wälsigne Jordens beherrskarinna! **)" För hwar och en af dessa bönesuckar ropar hela Forsamlingen et slags Amen. Detta folket brukar aldrig gif emellan några eder, utan håller sig wid ja och nei. När de åter af domstolen blifwa pålagde at swärja, så gifwer man dem litet salt och en bit bröd i munnen, hwarwid de säga: mätte detta sela mig, i fall jag ljuger, eller om jag ej mit ord håller! Dem, som wärfwas til soldater, räcker smanken; beta bröd öfwer twänne i förs lagde wärjer, hwilket betyder dersamma som at swärja; sanan.

*) Dermed försåas Ryfka Kejsarinnan.

Då jag för några dagar sedan gick öfwer Adolph Friedrichs Kyrfogård, blef jag litet framför mig warje en wälslädd Man, något ålderstege, som utan at möta eller råka någon, tog af sig hatten, och bugade sig ganfka ödmjukt. Sedan jag kommit honom närmare, märkte jag äfwen, at han med all wdrdnad framförde några ord, ehuru jag ej kunde det ringaste deraf fatta, emedan han talade Latin, hwilket språk jag ej har den lyckan at förstå. Jag måste således nöja mig med at betrakta hans person och ederser, hwilka ock i sanning woro rätt beshynerliga. Alla hans årbörder gäfwos tillkänna mycken undergifwenhet, och wid hwar mening som utlades fölgde en djup bugning, ungefärligen af det slag som brukas af en Landt Prest då han upwaktar sin nådiga Socien Herrskap. Efter det jag således en stund stått honom helt nära, utan at han sett mig, beslöt jag at tala honom til. Jag frågade honom hwilken det war, som han hölt samtal med: Men han gaf i början ej allt på mig, utan fortsatte sin discours; änteligen och på mina återerade frågor, wände han sig hastigt om och lifsom stöcken at nödgas afbruta sin conversation, sade: Min Herrre det är högt oanständigt at således attackera hederligt folk; gå Er wag, Ni är icke nog uplyst, at begripa de ting som äro öfwer det jordiska; något widare swar kunde jag ömsjeligen få af honom, utan han wände sig strax ifrån mig igen, och sedan han åter mumlat en liten stund lifa som förut, bugade han sig flere resor, nästan til jorden, och gick sin wäg ganfka fort, lifasom han wille flynda sig utur min åsyn.

Hwar och en torde lätteligen sinna, at denna mannen war en! Swedenborgian, som hunnit til den högd af inbillingshufsa, at han har syner och kan tala med andar. Af hans upförande wid detta tillfälle kan man äfwen sluta, at den ösynliga warelshen måtte hafwa warit af hög rang; i fall annars någon rangordning, bland andar äger rum, hwilket jag icke har mig serdeles wäl betant.

Til Herr P. O. R., som bannat sin Fru, för det hon spisar, innan han Kommit hem.

Din hustru hungrig war, och maten redan inne
 Och du ej hemma --- Godt! Din hustru åt ändå ---
 Och detta war då i dit sinne
 En fastig sak at gråla på? ---
 Ah kära Måns, hwad tokeri,
 At du din wackra Fru för sådant lappri bannat!
 Hon mången gång förut gjort både et och annat,
 Som du ej warit med uti.

Nyheter.

Stockholm, den 7 Januarii. En Kongl. Förordning är i desse dagar utkommen, af innehåll: at ehuruwål både för Domare i almånna Lagen, och så för dem, som andre Ewige Embets

mån i Kongl. Förordningen af den 15 Februarii 1763, wisse böter äro utsatte, enär de utom per-
 mission och laga förfall försumma at inställa sig til sine Embetens förättande, så har dock samt i
 i anledning af et förekommit mål, hos Kongl. Maj:t i Nådigt öfwerhängande kommit, huruledes en
 märkelig förnad sig deremellan företes, då en Embetsman för en eller flere dagar eller för en ko-
 rtare tid låter af enskildte angelägenheter eller andra skäl, som dock ej kunna utödra laga förfall,
 hindra sig från sit Embetes förättande, och då han under en längre tid från Embetet olagligen ute-
 blifwer, uti hvilken senare händelse de i ofwännande Förordning efter dagtalet räknade böter, så
 mycket mindre kunna lämpeligen äga rum, som det då skulle kunna ankomma på en Embetsman,
 at i all sin lifstid, emot sådane böters erläggande, från hyslan sig afhålla. Kongl. Maj:t har
 derföre och på det den försummelse, som en från tjensten olagligen uteblifwande Embetsman wisar,
 må ält efter des olika beskaffenhet warda ansedd, funnit Sig föränlåten, at jemte det hwad of-
 wänberörde Förordning om böter innehåller i så måtto warder förnagadt, at de samnta altid böra
 åläggas, enär någon öfwer sin permissionstid eller eljest utan laga förfall från tjensten uteblifwer,
 men högst innom sex weckor åter sig insinner, tillika i Nåder stadga, at den Embetsman eller Be-
 tent, som ännu derutöfwer eller längre än sex weckor otillåtelsen eller utan siftdoms förfall från
 Embetet eller Tjensten sig afhåller, skal deraf utan försmål wara förlustig. Til winnande af en
 oöfbar werkställighet af detta Nådiga Förordnande, i fall en sådan emot förmodan och det
 Nådiga förtroende Kongl. Maj:t til sine Embetsmän hysar, skulle behöfwas, wil Kongl. Maj:t icke
 allenast hafwa anbefalt sine och Rikets Hof-Rätter och Collegier, at då någon Ledamot dertilldes
 längre tid från sit Embete olagligen uteblifwer, än at sådant med böter kan försenas, med under-
 dånig berättelse derom til Kongl. Maj:t inkomma, då en sådan Ledamot, sedan han af Justi-
 tia-Tungleren blifwit tilltalad, skal efter denna Nådiga Förordning ansedd warda; Wbrandes honom
 emedertid icke tillåtas at Embetet åter tilltråda; utan skal det och wid ansvar åligga Hof-Rätter-
 ne och Collegierne, at om andre under dem lydande Embetsmän, Underdomare och Betsente utan
 tillåtelse eller laga förfall försumma, at til sine Syffors besridande sig insinna, låta dem sådant
 efter försummelens beskaffenhet lagligen umgälla.

Kongl. Maj:t befäller äfwen Nådighen sin Justitia-Tungler, at både sjelf hålla hand deröfwer,
 at någon efterlåtenhet i det som påbudit blifwit icke må sinna rum, och jemväl antyda wederbör-
 rande Advocat-Biscaler och Biscaler, at opåminnte tilltala de Embetsmän och Betsente, som til sine
 Syffors förättande sig icke behrigen inställa, samt dem derföre til laga ansvar befordra.

Noterhöjning, den 3 Januarii. Sedan Spectaclerne här haft så mycken framgång, skal
 man nu äfwen wara bekant at upföra stora Operor. Efter berättelse, kommer början at göras
 med en Original-Piece som kallas: Olof Trätälja, författad af et hittills okändt Gulle i Staden.
 Musikken til denna Piece skal wara under arbete af en bekant Compositeur i Wimmerby, som
 kan spela efter Noter.

A n e c d o t e r .

Hr. Brantome berättar om Hr. de Montmorency, at han aldrig försummade at låsa sitt Fader wår,
 om mornarne på en wis tima som han dertil utfatt. I fall han wid samma tid war nödsä-
 sad at rida ut och se öfwer Armeen, hindrade sådant honom likwäl icke ifrån denna Bönen, utan
 han mumlade fram densamma under det han tillika med all noggranhet utdelte sina ordres. Han
 kunde ofta i parenthesis säga: Gå och för mig hit den och den, häng up den och den i et tråd;
 skjut den der karn för pannan; Sugg i tusen bitar de slynglarne som welat föra wapen emot
 Konungen; brän up denna byn ic, och dessa och dylika ord ursade han, utan at efterfatta
 något af sit Fader wår, som han altid läste til slut; hållande före, det han begadt et stort fel om
 han upskutit med denna Bönens lasande til en annan tima.

* * *

En Dame, hwars Man blifwit af Catharina Medices gjord til Finance-Minister i Frankrike,
 kom en dag til Drottningen för at åläggas sin tackföjelse derföre. Ack, sade hon, Ers Majestät,
 hwad jag och min Man äro skyldige at be Gud för Ers Maj:t! Sedan han fått den goda hyslan
 wid Financen, som Ers Maj:t warit så nådig och ansefverott honom, ha wi betalt 200 tusen Liv-
 res, som wi stodo i skuld före, och wi äro nu i skänd at årligen depencera 100 tusen Livres. Drott-
 ningen som såg denna Fruns ensaldighet, började skratta, och hennes Man at göra miner, för at
 så sin hustru til tyfnad. Han bestid och ganska wisligt at ifrån den dagen aldrig mera taga henne
 til Hofs. (Ueur Journ. Encyel).

På Dagbladet Stockholms Posten, som hwarje Söndag utgifwes, emottages Prenumeration i Holmbergs Boklåda med 2 R:dal. Specie på godt Tryckpapper samt 2 R:dal. 24 s. på Franck Papper, för innewarande år 1783. I anseende til förrre förfäring af de bästa och dyraste Utländska Journaler och Gazetter, dem man låter komma med Posten och ärnar både Kynsammas och fullständigt nyttja til Allmänhetens tjänst, kan Utgifwaren ej sinna sin räkning at sälja Numroe styckets til ringare pris, än 9 r:sk., liksom prenumerationsstiden ej heller kan lemnas längre öpen än til den 30 Januarii, efter hvilken dag Uplagan kommer at determineras efter Prenumeranteres antal, med ganska litet öfvertryck af hwad man dageligen med wisshet ser sig kunna affätta.

Prospectus öfwer et nytt arbete, kallat Swenska Galleriet, utdelas i Dir. Fyrbergs Boklåda. Det utgifwes af F. F. Martin, och skall innehålla Portraiter af berömda Swenske Herrar och Fruktimer. Jämte dessa portraiter, graverade efter de bästa originaler, meddelas äfwen forta Biographier. Första häftet af denna intressanta samling, utkommer nästa månad, och kunna tryckta Prenumerations-Seedlar bekommas i nämde Boklåda. Hwar häfte innehållande 6 portraiter med äfwen så många Biographier kostar 1 R:d 16 Schill. uti swart, och 2 R:d 32 Schill. uti couleurer.

L. P. af Fr. samlas i dag Torsdag, kl. 4 eftermiddagen på wanligt ställe.

Notificationer.

Til Salu finnes:

Af Trycket äro utkomne: Söndags-Texter för innewarande år 1783, och säljas i Holmbergs Boklåda.

J Holmbergs Boklåda: Histoire de la Vie & du Regne de Louis XIV, à la Haye 1740, 4to, 5 Vol. rel., ng., 18 Rd. Histoire de Gustave-Adolphe, Roi de Suede, par Arkenholtz, Tomes IV, Amst. 1764, 4 Vol., 2 Rd. L'Histoire du Regne de l'Empereur Charles Quint, par M. Robertson, 6 Vol., Maest. 1775, 8 rel., 4 Rd. Histoire d'Alexandre le Grand, par Quinte-Curce, de la Traduction de Vaugelas, à Paris 1772, 2. Vol., 1 Rd. Histoire de l'Amerique par M. Robertson, Tomes 4, Maest. 1780, 4 Vol., av. fig. & Cartes, 2 Rd. Histoire d'Irlande, depuis l'Invasion à Henri II, par T. Leland, Maest. 1779, 7 Vol., 3 Rd. 16 sk. Les Méprises ou les Illusions du Plaisir; Lettres du Comte d'Orabel, pour servir à l'Histoire de sa Vie, Redigées & mises au Jour, par M. Nogaret, à Berlin 1781, 24 sk.

Kongl. Swenska Theaterns Almanach för innewarande år 1783, och säljes i Holmbergs Boklåda inbunden, i Sidenband, för 24 s., samt häftad för 16 s. Äfwen finnes Drottningens Almanach, med nya Pariser Coeffurer, inbunden i Sidenband för 16 s.

Et litet parti extra god Caviar samt en wacker Wargfinskappg säljas i boden wid Skeppsbron och hörnet af Brunsgränd uti Herr Grokhandlaren i Hebbes hus.

Färsk Caviar, a 40 s. Rålpundet, försäljes i Förföriska Husets wid Mynttorget och Lejonbacken uti första Bodan ifrån Kongl. Slottet.

Färsk nyss inkommen Caviar fås til köps i parti och minut uti Lilla Hoparegränden wid Hserlångsgatan, Husets No 108, två trappor up.

Diverse Kungörelser:

Inför de Hög- och Respective Wälgörare, hvilka behagat förbarma sig öfwer det fattiga Hushållsets stora nöd, som bo uti Bourdilloniska Sten- och Hörnhuset wid Gamla Kungsholmsbrogatan, nedläggas aldradmmuskaste tackägelse, jemte hjertinnerligaste önskan, at hwad desse ädelmodige i tyfsket utsädt hafwa, måtte, under wäntnandet af våra ömaste glädje-tårar, återleswerera hundradefalt frukt både i tid och i ewighet.

Om Kongl. Ordens-Stjernors broderande och Måshafars förfärgigande lämnas underrättelse uti Hattförfararen Sjöbärs Enkas Bod wid Riddarhustorget.

I morgon kl. 8 f. m. utgifwes nästa Blad häraf.

Stockholm, Tryckt hos Carl Stolpe.